

בנק חויב ב-6.5 מיליון ש"ח עקב משיכת כספים בידי מי שאינו מורשה

■ מאת יצחק גולדשטיין, עו"ד

הציבור בישראל נוהג ליתן אמון עיוור במנקים, ואכן ברוב הנדל"ל של המקרים פוגע הבנק כשורה, ופעילותיו כשרות ואף מבוקרות, אולם לא אחת נתקלים אנו בפעולות בלתי תקינות, אם בשל פרשנות מוטעית של חוק או הוראה, ואם בשל רשלנות של הבנק או של מי מעובדיו. כך היה במקרה שנדון לאחריונה בבית המשפט.

במרץ 2001 פתחה חברה חשבון בנק והפקידה בו מיליוני שקלים. מרשי החתימה בחשבון היו שני בעלי החברה, ולצורך ביצוע פעולות בחשבון נדרשו חתימות שניהם בצירוף חותמת החברה. משקיבל אחד מבעלי החברה את דף החשבון הראשון גילה העברות כספים רבות מהחשבון. תחילה סבר כי מדובר בהעברות לפק"מ כמוסכם, אך כשהתקשר למנהל הסניף לברור היתרה בפק"מ, החל מנהל הסניף לגמגם ולא השיב לשאלותיו. עוד באותו יום הוא דרש לקבל את כל הפרטים אודות המשיכות מהחשבון.

בריעבד החבר, כי הכספים נמשכו מחשבון החברה על ידי אדם שלישי, שהיה איש אמון של בעל החברה השני, ומיופה כחוו בחשבונו הפרטי, אך לא היה מורשה חתימה בחשבון החברה. בעקבות הארוע פוטר מנהל הסניף וכן העובדים שאיפשרו את המשיכות.

בעלי החברה הגישו תלונות למשטרה ולגורמים שונים (מנכ"ל הבנק, המפקח על הבנקים ונציגי תלונות הציבור), אך איש לא הועמד למשפט פלילי בעקבות התלונות.

אחרי קרוב לשבע שנים, הגישה החברה תביעה לבית המשפט המחוזי בתל אביב בסך כולל של כ-10.5 מ' ש"ח. לטענתה, הבנק התרשל, באפשרו למי שאינו מורשה להוציא את הכספים, ולכן עליו להשיב את הכספים שהוצאו שלא כחוק, בתוספת ריבית והצמדה, וכן בפיצוי על הרס החברה.

הבנק טען, כי מאחר והמושך היה מיופה כוח בחשבונו הפרטי של אחד מבעלי המניות, התייחסו אליו פקדי הבנק כאל מי שבא בנעליו בבחינת "שלוחו של אדם כמותו". הבנק הוסיף וטען, כי לא רק שכל הפעולות נעשו בהתאם לרצונה של החברה, אלא שהחברה היא זו שהונתה את הבנק כשגלגלה כספים בהיקף אדיר באמצעות חשבונו בנק שונים למטרות בלתי כשרות (הבנק טען כי המשיכות היו חלק מגלגול כספים מתוכם של חבורת נוכלים). לכל הפחות, כך נטען, נהגה החברה ברשלנות, ולכן הבנק אינו נושא באחריות כלשהי.

הבנק גם שלח הודעת צד שלישי נגד בעלי החברה, בטענה שהם רימו אותו ולכן עליהם לפצותו על כל סכום שיחויב בתביעה. בעלי המניות טענו מנגד, כי הם לא נהנו בשום דרך מגלגול הכספים לו טוען הבנק. בהכרעה ארוכה ומפורטת, בה מבקר בית המשפט בחריפות את התנהלות הבנק, אותה הוא מכנה כרשלנות פושעת בלשון המעטה נדחו טענות ההגנה של הבנק, משלא הוכח גלגול כספים כנטען. נקבע כי הבנק כשל בהרמת נטל ההוכחה כי המושך פעל בשליחותם של בעלי החברה. העובדה שמישהו הורשע בנוכלות אינה הופכת את כל מעשיו לפליליים, ומכל מקום אין בכך כדי לנקות את הבנק מאחריותו למשיכת הכספים בידי מי שלא היה מורשה לכך.

בסופו של יום חויב הבנק לשלם לחברה 6.5 מיליון ש"ח בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק, וכן חויב בהוצאות בסך 000,200 ש"ח. הבנק ערער לבית המשפט העליון על ההחלטה, אך הערעור טרם נדון. פרשה זו מצטרפת לשורה ארוכה של הכרעות בהן חויבו בנקים להחזיר כספים ללקוחותיהם או לחדול מהליכי גביה.

מוסר השכל – ככל מקרה בו נוכח לקוח כי נעשו בחשבונו פעולות בניגוד להוראותיו או בניגוד להתחייבויות הבנק, עליו להיוועץ בעו"ד המתמחה בחוקי בנקאות, אשר במקרה המתאים יוכל לדאוג לתיקון העוולה ולהשבת כספים.

★

משרדנו לא ייצג בתיק זה.

מאמר זה הנו למידע כללי וראשוני בלבד, ואין בו משום ייעוץ משפטי ו/או תחליף לייעוץ משפטי פרטני הנדרש בכל מקרה ונסיבותיו. אין להסתמך על האמור מבלי להיוועץ עם עורך דין העוסק בתחום בטרם נקיטת פעולה או קבלת החלטה כלשהי.

משרד עו"ד יצחק גולדשטיין עוסק בתחומי המשפט אזרחי-מסחרי, בנקאות, ליטיגציה, נדל"ן, תאגידים, ועובונות.